

Διὰ τῆς νέας ἐν Σουηδίᾳ ἐν χρήσει καρβίνας τρία καὶ ἕμισυ γραμμάρια ἀπύρου παρέχουσιν ἀρχικὴν ταχύτητα 640 μέτρων μετὰ πίεσεως 2260. Νέον πλεονέκτημα οικονομικῶν λόγων εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς ὅτι ἡ κατασκευὴ τῆς νέας πυρίτιδος δὲν ἀπαιτεῖ οὔτε νέα ὄργανα οὔτε εἰδικὰ ἐργοστάσια.

Ἑκατομμυριοῦχοι ἐν πολέμῳ. — Οἱ εἰς Νιοῦ Πόρτ, τὴν γνωστικὴν ἀμερικανικὴν πόλιν πρὸς ὕδρευσιν, μεταβαίνοντες ἐπισκέπται οὐκ ὀλίγον διεσκέδαζον ἐσχάτως ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν δύο ἑκατομμυριοῦχων Ἰωάννου Ἰακώβου Ἀστορ καὶ Γ. Κ. Βάντερμπιλτ. Ὁ τελευταῖος οὗτος εἶχεν οἰκοδομήσει λευκὴν μαρμαρίνην καλύβην μεταξὺ τῆς διόδου Bellvue καὶ τῶν βράχων, τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ περιοριζομένης ἀπὸ τοῦ βορρᾶ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ Ἀστορ. Κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Βάντερμπιλτ ὑψηλοὶ φραγμοὶ ἰδρύθησαν περὶ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ καὶ κολοσσαῖαι σιδηρόφρακτοι πύλαι ἀπετέλουν τὰ μόνον σημεῖα, ἐν οἷς οἱ φραγμοὶ αὐτοὶ διεκόπτοντο. Μολονότι δὲ οἱ φραγμοὶ οὗτοι σπουδαίως παρέθλαπτον τὴν τερπνὴν ἀποψιν τῶν παραθύρων τοῦ μεγάρου τοῦ Ἀστορ, οὐδεμίαν εἶχε διατυπωθῆ μαρτυρία, μέχρις ὅτου οἱ τοῦ κ. Βάντερμπιλτ ἐργάται προέβησαν εἰς τὴν δημιουργίαν τεχνηρίου, χωροῦντος ἀπὸ τῶν βράχων πρὸς τὸν ὠκεανὸν καὶ καθ' ὀλοκληρίαν ἀποκλείοντος τὸ ἕμισυ τῆς λαμπρᾶς θείας ἐκ τοῦ τοῦ Ἀστορ μεγάρου. Εἶτα τῶν ἐργατῶν τοῦ Βάντερμπιλτ καὶ εἰς ἄλλα παραπλήσια προβάτων μέτρα, λίαν παραθλάπτοντα τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Ἀστορ οἱ τελευταῖοι οὗτοι διέταξαν τὴν ἴδρυσιν μακροῦ ξυλίνου περιφράγματος μεταξὺ τῶν δύο ἰδιοκτησιῶν καὶ μέχρι τῶν εἰς τὴν παραλίαν περατομένων βράχων. Οἱ ἄνδρες τοῦ Βάντερμπιλτ μετεκίνησαν τὸν φραγμὸν τοῦτον πρὸς τὰ ἐνδότερα, ὅτε καὶ ὁ Ἀστορ, πληροφορηθεὶς τὰ γενόμενα, ἐτηλεγράφησε τῷ Βάντερμπιλτ νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ φραγμὸς εἰς ἣν καὶ πρότερον θέσιν καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἀμετακίνητος. Οὕτως ἡ διαφωνία ἐκορυφώθη· τὸ παράδοξον ὅμως εἶναι ὅτι ἀμφότεροι οἱ ἰδιοκτῆται ἠγνόουν τὸν ἰσχύοντα ἐκεῖ νόμον, καθ' ὃν ἴθαρος, εἰρισκόμενον ἐν ἀποστάσει τριᾶκοντα ποδῶν τοῦ ὠκεανοῦ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἶναι ἐλεύθερον τοῖς πᾶσιν.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Γέλασον πρὶν ἢ εὐτυχίης, μίσησ ἀποθάνης πρὶν ἢ γελάσης.

JULES JANIN

Ἐν τῷ θεάτρῳ δὲν πρέπει νὰ βλέπῃ τις τὴν ἀρχὴν τῶν δραμάτων, ὁτιοῦ ἐν παντὶ ἡ ἀρχὴ εἶναι δυσάρεστος.

COMERSON

Θέλετε νὰ λέγωσι καλὰ περὶ ὑμῶν; Μὴ λέγετε τοιαῦτα περὶ ὑμῶν αὐτῶν.

PASCAL

Δὲν εἶναι μέγα πλεονέκτημα ἡ τοῦ πνεύματος ζωηρότης ἀνευ εὐθυκροΐας.

Ἡ τελειότης ἐκκρεμοῦς δὲν ἐγκρατεῖται ἐν τῇ ταχύτητι ἀλλ' ἐν τῇ κανονικῇ αὐτοῦ λειτουργίᾳ.

VAUVENARGUES.

Ἡ καρδιά δὲν ἔχει ρυτίδας.

FÉNELON.

Οἱ μὴ ἀπὸ κοινοῦ ὑποστάντες δεινοπαθήματα ἀγνοοῦσι τοὺς ἰσχυροτέρους τῆς καρδίας δεσμούς.

A. DUMAS, υἱός.

ΚΟΙΝΑ ΝΟΜΙΜΑ

Ἡ

ΤΟ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ.

Α΄.

ΔΙΚΑΙΑ ΕΝ ΕΙΡΗΝῃ.

ΙΧ.

Ἀλλοδαπῶν ὀχέσεις καθόλου.

1. Ἐκάστη πολιτεία ἐν τῷ κυριαρχικῷ αὐτῆς δικαιώματι, δικαιουμένη ν' ἀποκλείσῃ τοὺς ἀλλοδαποὺς τῶν πολιτικῶν ἢ δημοσίων τελῶν, ἐκανόνιζε τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς συνεχῶρει αὐτοῖς τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς σύναψιν ἐννόμων σχέσεων· ἂν ὅμως λόγῳ ἠθικῆς ἢ δημοσίου συμφέροντος ὑπεγύροεν τὴν τῶν ξένων ἀπέλασιν, αἱ πολιτεῖαι ἔπραττον τοῦτο ἀκωλύτως, ὅπως λ. χ. «Οἱ Μεσσηνιοὶ ἐξέωσαν Ἐπικουρείους, ὅτι πολλῶν καὶ ἀτόπων ἠδονῶν εἰσηγῆται ἐγένοντο τοῖς ξένοις»¹.

2. Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε νόμος, καθ' ὃν «τοὺς ἐξ ἀλλοδαπῆς Ἀθήνησι κατοικεῖν ἐθέλοντας εἰς πολίτας ἐναυθῆ ὀλίγον χρόνον διατρίψαντας ἐγγράφεσθαι». Ἡδύνατο δὲ ὁ ἀλλοδαπὸς νὰ ἐπικαλεσθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν χρηστικῆσιν (usucapio)². Ἀλλ' ὁ Ἄρειος Πάγος τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τῆς πόλεως ἀσκῶν, ἀπιύλαυεν πάντα ἀλλοδαπὸν μὴ δυνάμενον ἀποδείξει πῶθεν τὰ πρὸς τὸ ζῆν πορίζεται³. Ὡσαύτως καὶ ἐν Σπάρτῃ οἱ κενόσπουδοι καὶ οἱ ἐπ' οὐδενὶ χρησίμῳ παρεισθρόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπηλαύνοντο «ὅπως μὴ διδάσκαλοι κακοῦ τινος γίγνωνται»⁴. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐξέωσαν τύραννον διανέμοντα χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς δίσκους τοῖς πολίταις, καὶ σοφιστὴν ὃς ἐκαυχᾶτο ὅτι δύναται νὰ ὀμιλήσῃ ὀλόκληρον ἡμέραν περὶ οἰουδῆποτε ἀντικειμένου, καὶ μάγειρον, οὗ ἡ περὶ τὴν τέχνην ἐπιδεξιότης ἀντέκειτο εἰς τὴν σπαρτιατικὴν λιτότητα, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀρχιλόχον εἰπόντα:

κρεῖττον ὄπλα ἢ ζῶην ἀπολέσαι.

καὶ τὸν Πρωταγόραν οἱ Ἀθηναῖοι ἀρνηθέντα τὴν ὑπαρξιν τῶν Θεῶν⁵.

3. Ἡ μὴ ἀπέλασις τῶν ἀλλοδαπῶν ἀναιτέλει ἓνα τῶν κυριωτέρων ὅρων τοῦ κοινοῦ δικαίου, πολλακίς καὶ διὰ συνθήκης κυρούμενον. Οὕτω λ. χ. ἐν τῇ μεταξὺ Αἰτωλῶν καὶ Κεῖων συνθήκῃ ῥητῶς συνεφωνήθη: «τὰν ψιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν διαφυλάττειν καὶ μηδεὶνα ἄγειν Αἰτωλῶν, μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ πολιτευόντων τοὺς Κεῖους, μηδαμόθεν ὀρμώμενον μίτε κατὰ γῆν μίτε κατὰ θάλασσαν κτλ.»⁶.

4. Ἐλευθέρᾳ ἦν ἡ κοινωνία τῶν ἀγορῶν καὶ τῶν λιμένων, πλὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πωλῶσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὰ ἐμπορεύματα ἀκωλύτως οἱ ἀλλοδαποὶ ἠγόραζον ἀντὶ κεκανονισμένου τινοῦ τέλους, ὅπερ ἐκαλεῖτο ξενικόν. Πᾶσα παράνομος παρακώλυσις ἐθεωρεῖτο ὡς ὑπέρβασις τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Διὸ καὶ οἱ Μεγαρεῖς «κατηγοροῦσιν Ἀθηναίων ἐν Λακεδαίμονι, πάσης μὲν ἀγορᾶς, πάντων δὲ λιμένων, ὧν Ἀθηναῖοι κρατοῦσιν, εἰργεσθαι καὶ ἀπελαύνεσθαι παρὰ τὰ κοινὰ δίκαια καὶ τοὺς γεγεννημένους ὄρκους τοῖς Ἑλλησι»⁷.

5. Εἰς τοὺς ξένους ἦτο ἐπιτετραμμένον «ἐλθεῖν εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δημοτελεῖ καὶ ἱκετεύσοντας εἰσιέναι»⁸, δὲν ἐπετρέπετο ὅμως νὰ μνησθῶσι τῶν ἐλευσινίων μυστηρίων, ἐκτὸς τῶν Μικρῶν, εἰς ἃ πάντες προσήρχοντο ἀνευ ἐξαιρέσεως γένους ἢ ἐθνικότητος⁹. Ὡσαύτως ἀπεκλείοντο τῆς διαίτησις, ὡς δημοσίου λειτουργήματος οὐσίας· «ξένοις μὲν τοι γε ἐπὶ τούτῳ ἐλθεῖν οὐ συγκεχώρητο»¹⁰.

6. Νόμος ἦν παρὰ Λευκανοῖς: «Ἐὰν ἡλίον δύσαντος ἀφίκηται ξένος καὶ παραλθεῖν ἐθελήσῃ εἰς στέγην τινός, εἴτα μὴ δέξεται, ζημιουῖσθαι αὐτὸν καὶ ὑπέχειν δίκας τῆς κακοξενίας»¹¹.